

KOPANA

v názorech našich

čtenářů

Skončil další ročník mistrovské soutěže a mužstvo Stalinových závodů se umístilo na předposledním místě tabulky. Proti minulé soutěži, ve které jsme skončili druhí, je to hezky velký rozdíl. V čem vidím příčiny tohoto stavu?

Myslím, že hlavní důvod už byl v anketě několikrát opakován: Malý zájem všech závodníků, kteří hrají bez srdce. Hraje se proto, že se kope do míče, že to přináší určité pracovní i finanční výhody, ale bez špetky starosti o dobré jméno závodu, o dobrou reprezentaci jednoty.

Vždyť kdybychom měli hráče opravdu zapálené pro sport, nestávaly by se případy, že závodník odmítá docházet na tréninky po pracovní době, že hraje fotbal jenom do té doby, než dostane byt a pak konec...

Myslím, že nikdo z celého mužstva nemá patent na fotbalové umění. I když jsem nesouhlasil se všemi postupy trenérů, přece jen také nemohu souhlasit s ustavičným povídáním a protestováním hráčů při tréninku i při zápasech. Tady by se

měl výbor jednoty hlavně zabývat chováním hráče Jirmuse, který je bezesporu litvínovskou primadonou. Že ovšem není žádným zázrakem, to nám už ukázal mnohokrát na hřišti, když dokázal zkazit ty nejvyloženější příležitosti.

Není sporu o tom, že této smutné skutečnosti hodně napomáhá i postup fotbalového výboru a určitá benevolence výboru jednoty. Vždyť v kterém oddíle by se mohl stát ten případ, že během jedné sezóny se vystřídali v mužstvu tři trenéři. A že to nepřispívá ani k upevnění kázně, ani zlepšení stylu hry, o tom nemám pochyby.

K stylu hry je těžko psát něco nového. Hra na pětníku, hra na krásu, přetechničnost a překombinovanost — to jsou znaky hry mužstva Stalinových závodů. A přidáme-li k tomu časté „házení flinty do žita“, pak se dosaženým výsledkům skutečně nemůžeme divit.

Jak z této situace? Navrhoval bych opatření celkem radikální. Dnes ještě není rozhodnuto o organizaci nové fotbalové soutěže v

našem kraji. Ale ať už budeme hrát kteroukoliv soutěž, doporučoval bych, aby se oddíl zaměřil na sestavení mladého mužstva, nezatíženého starými zvyky, které panují u většiny dosavadních závodníků. Je skoro jisté, že začátek nebude příliš úspěšný. Ale toto řešení bych doporučoval i za cenu počátečních porážek. Mužstvo se „vykope“ a úspěchy se také dostaví. Budeme mít mužstvo však skutečně nové.

Dnes, po skončení mistrovské soutěže, by měl věnovat fotbalistům pozornost i hlavní výbor jednoty. I ten by měl pomoci udělat pořádek v oddílu, který reprezentuje náš nejrozšířenější sport. O tom, že v Litvínově je možné docílovat ve sportu úspěchů, jsme se už přesvědčili na příkladu hokejistů. Proč by jejich cestou nemohli jít fotbalisté?

Já osobně vyslovuji přesvědčení, že se jim to také podaří.

Zdeněk Janeček